

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A IV-A CIVILĂ

Pe rol se află soluționarea plângerii formulate de recurentul-contestator împotriva Încheierii din data de, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr., prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația privind tergiversarea procesului. Plângerea se judecă fără citarea părților conform art. 525 CPC.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, care învederează obiectul cauzei, stadiul procesual, modalitatea îndeplinirii procedurii de citare, după care:

Tribunalul precizează că cererea, având ca obiect plângere contestație tergiversare proces, se judecă în complet de 3 judecători. Arată că în conformitate cu art. 525 C.pr.civ., calea de atac se soluționează fără citarea părților și reține plângerea spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București, sub nr., la data de 05.06.2019, intimatul a formulat o contestație privind tergiversarea procesului, în condițiile art.522 și urm. C.pr.civ., solicitând, în esență, să constate instanța că sunt incidente dispozițiile art.522 alin.2 pct.4 C.pr.civ., în condițiile în care obiectul cererii de chemare în judecată aferent căreia are calitatea de intimat este o contestație la executare, fiind, pe cale de consecință, incidente dispozițiile art.717 alin.3 C.pr.civ.

La termenul din data de 12.06.2019, instanța a rămas în pronunțare pe contestația reclamantului privind tergiversarea procesului.

Prin încheierea din, Judecătoria Sectorului 5 București a respins ca neîntemeiată contestația privind tergiversarea procesului, formulată de intimatul

Analizând ansamblul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Judecătoria Sectorului 5 București a reținut că prin contestația privind tergiversarea procesului s-a invocat cazul de contestație prevăzut de dispozițiile art.522 alin.2 pct.4 C.pr.civ., față de împrejurarea că obiectul cererii de chemare în judecată aferent căreia petentul are calitatea de intimat este o contestație la executare, fiind, pe cale de consecință, incidente dispozițiile art.717 alin.3 C.pr.civ.

În drept, potrivit dispozițiilor art.522 alin.1 C.pr.civ., “oricare dintre părți, precum și procurorul care participă la judecată pot face contestație prin care, invocând încălcarea dreptului la soluționarea procesului într-un termen optim și previzibil, să solicite luarea măsurilor legale pentru ca această situație să fie înlăturată”, iar conform art.522 alin.2 pct.4 C.pr.civ., “contestația menționată la alin. (1) se poate face în următoarele cazuri: (...) 4. când instanța și-a nesocotit obligația de a soluționa cauza într-un termen optim și previzibil prin neluarea măsurilor stabilite de lege sau prin neîndeplinirea din oficiu, atunci când legea o impune, a unui act de procedură necesar soluționării cauzei, deși timpul scurs de la ultimul său act de procedură ar fi fost suficient pentru luarea măsurii sau îndeplinirea actului.”

Or, instanța a reținut că apărările formulate de către intimat, prin prezenta contestație, nu se circumscriu cazului de contestație sus-arătat, ci reprezintă motive în susținerea unei eventuale cereri de preschimbare a termenului de judecată, în condițiile art.230 C.pr.civ.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art.524 alin.5 C.pr.civ., instanța a respins ca neîntemeiată contestația privind tergiversarea procesului, formulată de intimatul

La data de 27.06.2019, contestatorul a formulat plângere împotriva Încheierii din, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, prin care a fost respinsă contestația privind tergiversarea procesului, înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a IV-a Civilă la data 13.07.2019 sub nr.....

În motivare, s-a arătat că această contestație la tergiversarea cauzei a fost înregistrată la data de 5.03.2019, fiind soluționată la data de 12.06.2019, cu depășirea termenului prevăzut de art.524 alin.3 Cod de procedura civilă, termen care s-a împlinit la data de 11.06.2019, zi lucrătoare, instanța de fond tergiversând chiar și contestația la tergiversarea cauzei, termenele legale și imperative, devenind facultative pentru aceasta.

A precizat că obiectul cauzei în care a fost formulată prezenta contestație la tergiversarea cauzei este contestație la executare împotriva unui act de executare, care în conformitate cu art.717 alin.3 Cod de Procedura Civilă care arată ca „Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere” raportat la art.215 alin. 2 Cod de Procedura Civilă care arată că „Procesele declarate urgente, cele rămase în divergență și cele care au primit termen în continuare se vor dezbate înaintea celorlalte”, necesită acordarea unui termen scurt.

A mai argumentat arătând că art. 717 Cod de Procedura civilă prevede regulile speciale pentru judecarea contestației la executare: respectiv „Instanța sesizată cu o contestație la executare va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită, în cadrul termenului fixat, copii certificate de pe actele dosarului de executare. Din punctul de vedere al forței probatorii, copiilor certificate de executor de pe actele dosarului de executare le sunt aplicabile dispozițiile art. 286 Cod de Procedura civilă.” Regula enunțată în alin. (2) al art. 717 presupune că judecătorul căruia i s-a repartizat aleatoriu contestația la executare va solicita, de îndată, în cadrul măsurilor pentru pregătirea judecării - reglementate în art. 203 Cod de Procedura civilă, executorului judecătoresc să îi transmită copiile certificate de pe actele dosarului de executare.

Termenul stabilit de judecător pentru judecarea contestației va fi scurt, în condițiile art.201 alin. (5) Cod de Procedura civilă. Judecarea contestației se va face de urgență și cu precădere. Potrivit art. 215 alin. (2) Cod de Procedura civilă, procesele declarate urgente, cele rămase în divergență și cele care au primit termen în continuare se vor dezbate înaintea celorlalte. Conform dispozițiilor art. 717 alin. (1) Cod de Procedura civilă modificat prin Legea nr. 138/2014, dispozițiile art. 200 Cod de Procedura civilă a arătat că nu se aplică în ceea ce privește contestația la executare.

Astfel, în ipoteza contestației la executare, s-a indicat expres, chiar în Cod de Procedura civilă, ca procedura verificării și regularizării cererii de chemare în judecată este exclusă de la aplicare. Rațiunea eliminării procedurii de verificare și regularizare a cererii de chemare în judecată în cazul contestațiilor la executare este dictată de necesitatea soluționării de urgență a cauzei, textul face referire numai la inaplicabilitatea prevederilor art. 200 Cod de Procedura civilă, iar nu și la inaplicabilitatea etapei consecutive (aceasta regăsindu-se în art. 201 Cod de Procedura civilă). În aceste condiții, dispozițiile art. 201 Cod de Procedura civilă rămân aplicabile, astfel ca judecătorul nu va stabili direct termen de judecată, ci va proceda la realizarea comunicărilor către părți, condiție îndeplinită în prezența cauzei.

Astfel stând lucrurile, în cauzele având ca obiect contestație la executare a arătat că se vor aplica regulile privind judecata în prima instanță, statornicite în Cartea a II-a, Titlul I Cod de Procedura civilă și că la primirea cererii, judecătorul nu va mai proceda la verificarea cererii și la regularizarea acesteia, ci va comunica cererea paratului, chiar dacă prezintă lipsuri, conform dispozițiilor art. 201 Cod de Procedura civilă, în vederea depunerii întâmpinării.

Fiind vorba de o procedură urgentă vor fi însă aplicabile dispozițiile art. 201 alin. (5) Cod de Procedura civilă, în sensul că instanța va putea diminua termenele de depunere a întâmpinării și respectiv de depunere a răspunsului la întâmpinare. Așadar, paratul nu va mai avea la dispoziție 25 de zile pentru depunerea întâmpinării, ci un termen mai scurt, iar reclamantul nu va mai avea la dispoziție 10 zile pentru depunerea răspunsului la întâmpinare.

Termenul stabilit de judecător pentru judecarea contestației va fi scurt, în condițiile art.201 alin.5 Cod de Procedura Civilă și că judecarea contestației se va face de urgență și cu precădere. Potrivit art. 215 alin. (2) Cod de Procedura civilă, procesele declarate urgente, cele rămase în divergență și

cele care au primit termen în continuare se vor dezbate înaintea celorlalte.

Persoana care întocmește lista menționată este grefierul de ședință, potrivit art. 103 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești. La înscrierea dosarelor pe lista se da întâietate cauzelor cu privire la care legea prevede ca judecata se face de urgență și cu precădere. Astfel stând lucrurile, a precizat că instanța de fond refuza să observe urgenta cauzei, procedând la înaintarea cererii pentru formularea întâmpinărilor, precum și a răspunsurilor la întâmpinare, acordând termenele prevăzute de lege pentru o cauză ce nu are urgență.

Așadar, a arătat că, deși este o cauză a cărei judecare se face de urgență și cu precădere, instanța de fond, cu încălcarea prevederilor, art.201 alin.3 Cod de Procedura civilă, a acordat primul termen la 121 de zile de la data rezoluției, ajungându-se în acest fel ca primul termen de judecată să fie fixat la 217 zile de la înregistrarea contestației, termen ce încalcă, prin voința instanței, prevederile legii și al CEDO privind judecata într-un termen optim și cel mai important previzibil, și nu afectat de dorința instanței de a nu fi tulburată în perioada vacanței de vară.

Contestația la executare ce formează obiectul dosarului că a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sector 5 la data de 28.02.2019. De abia la data de 4.06.2019, odată cu rezoluția privind termenul de judecată, instanța a observat că reclamantul nu a depus taxa de timbru aferentă cererii, deși în condițiile art.200 alin.2 Cod de Procedura civilă instanța s-a făcut că nu observă aceste lipsuri ale cererii, și nu a solicitat complinirea acestora în termenul prevăzut de lege de 10 zile, înainte de a proceda la transmiterea acțiunii pentru formularea întâmpinărilor, text de lege care prevede sancțiunea anularii cererii, și acordă un nou termen, de peste 100 de zile reclamantului, până la data de 2.10.2019, fiind vădit îndeplinite condițiile arătate de art.522 alin.4 Cod de Procedura civilă, instanța însăși contribuind la tergiversarea cauzei.

În această cauză, a precizat că sunt incidente reținerile Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.5313 din 17 mai 2013 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect contestație privind tergiversarea procesului, care a statuat că „ca definitiv pentru toate cazurile prevăzute de art. 522 din Noul Cod de Procedura Civilă este pasivitatea instanței de judecată, care are mijloacele necesare la dispoziție pentru corijarea conduitelor necorespunzătoare și nu le folosește, sau, mai grav, nesocotește ea însăși dispozițiile legale care-i impun o anumită conduită.”

În concluzie, având în vedere că tergiversarea cauzei este produsă de întreaga conduită a instanței de fond, care pentru a respinge prezenta contestație la tergiversarea judecării cauzei, a considerat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege în acest sens, fiind incidente, doar prevederile privind preschimbarea termenului, a solicitat să se constate că toate motivele arătate mai sus, cu privire la termenele legale de complinire a lipsurilor cererii, pentru care Codul de procedura civilă prevede sancțiunea anularii cererii, cât și a fixării primului termen de judecată, acordat cu încălcarea tuturor prevederilor legii în acest sens, și reținând că sunt îndeplinite în totalitate și întocmai condițiile arătate la art.522 alin.4 Cod de procedura civilă, a solicitat să se admită prezenta plângere împotriva încheierii din data de 12.06.2019 dată în dosar nr. 4513/302/2019/a1, și să se dispună la acordarea unui termen legal de complinire a lipsurilor cererii și a unui termen scurt de judecare a prezentei contestații la executare, în acord cu prevederile legii în acest sens, enunțate mai sus.

A solicitat judecarea cauzei și în lipsă în conformitate cu art. 411 alin. 2 C.pr.civ.

Analizând plângerea formulată împotriva Încheierii din data de, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația privind tergiversarea procesului, cu respectarea dispozițiilor legale incidente în cauză, tribunalul reține următoarele :

Cu titlu preliminar, tribunalul arată că dosarul nr., înregistrat pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București la data de 28.02.2019, are ca obiect contestație la executare formulată de contestatorul împotriva procesului-verbal de distribuire nr. din data de 07.02.2019 emis de în dosarul de executare nr.

Dosarul de executare nr. a fost constituit la ca urmare a cererii de executare silită formulate de către intimatul-creditor la data de 19.01.2015, adresate inițial sub nr., ulterior fiind înlocuit acest executor judecătoresc, prin Încheierea din data de 27.01.2016

pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr., cu

Dispozițiile legale care guvernează prezenta procedură a executării silite sunt cele ale Codului de procedură civilă în forma în vigoare la momentul formulării cererii de executare, 19.01.2015, înainte de modificările aduse prin OUG nr. 1/2016, conform dispozițiilor tranzitorii prevăzute de art. 25 alin. 1 Cod procedură civilă, respectiv :

Conform art. 712 : (1) Împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, se poate face contestație la executare și în cazul în care executorul judecătoresc refuză să efectueze o executare silită sau să îndeplinească un act de executare silită în condițiile legii.

Art. 716 : (1) Contestațiile se fac cu respectarea cerințelor de formă prevăzute pentru cererile de chemare în judecată. (3) Întâmpinarea este obligatorie.

Art. 717 : (1) Contestația la executare se judecă cu procedura prevăzută de prezentul cod pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, dispozițiile art. 200 nefiind aplicabile în acest caz. (2) Instanța sesizată va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită, în termenul fixat, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare contestate, dispozițiile art. 286 fiind aplicabile în mod corespunzător, și îi va pune în vedere părți interesate să achite cheltuielile ocazionate de acestea. (3) Părțile vor fi citate în termen scurt, iar judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.

Art. 200 prevede verificarea cererii și regularizarea acesteia.

Art. 201 : (1) Judecătorul, de îndată ce constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, dispune, prin rezoluție, comunicarea acesteia către pârât, punându-i-se în vedere că are obligația de a depune întâmpinare, sub sancțiunea prevăzută de lege, care va fi indicată expres, în termen de 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art.165. (2) Întâmpinarea se comunică de îndată reclamantului, care este obligat să depună răspuns la întâmpinare în termen de 10 zile de la comunicare. Pârâtul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei.

(3) În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților. (5) În procesele urgente, termenele prevăzute la alin. (1) - (4) pot fi reduse de judecător în funcție de circumstanțele cauzei.

Art. 205 : (1) Întâmpinarea este actul de procedură prin care pârâtul se apără, în fapt și în drept, față de cererea de chemare în judecată.

Art. 206 : (1) Întâmpinarea se comunică reclamantului, dacă legea nu prevede altfel.

Art. 208 : (1) Întâmpinarea este obligatorie, în afară de cazurile în care legea prevede în mod expres altfel. (2) Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel.

Față de textele legale antecitate, tribunalul va proceda la analiza fiecărui motiv invocat în cuprinsul plângerii formulate împotriva Încheierii din data de 12.06.2019.

Referitor la faptul că această contestație la tergiversarea cauzei a fost înregistrată la data de 5.03.2019, fiind soluționată la data de 12.06.2019, tribunalul arată că, astfel cum rezultă din conținutul dosarului, contestația privind tergiversarea cauzei a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sector 5 București la data de 05.06.2019, fiind prezentată judecătorului la data de 11.06.2019, în acest sens fiind întocmită rezoluția din data de 11.06.2019, termenul de judecată acordat pentru soluționarea contestației fiind cel din data de 12.06.2019 (fila 8 dosar). Așadar, tribunalul reține că au fost respectate disp. art. 524 alin. 3 CPC (Contestația se soluționează de către completul investit cu judecarea cauzei de îndată sau în termen de cel mult 5 zile, fără citarea părților).

Motivul vizând disp. art. 717 alin. 3 Cod de Procedura Civilă raportat la art. 215 alin. 2 Cod de Procedura Civilă : Tribunalul arată că dispozițiile art. 717 Cod de Procedura Civilă au fost respectate de judecător astfel cum rezultă din rezoluțiile întocmite în dosarul nr. 4513/302/2019 la

data de 12.03.2019, la data de 07.05.2019 si la data de 04.06.2019, respectiv - prima instanță a solicitat executorului judecătoresc să îi transmită copiile certificate de pe actele dosarului de executare, - s-au comunicat intimațiilor cererea de chemare în judecată, iar contestatorului și celorlalți intimati întâmpinările formulate în cauză. Chiar recurentul a menționat în cuprinsul plângerii faptul că dispozițiile art. 201 Cod de Procedura civilă rămân aplicabile, astfel ca judecătorul nu va stabili direct termen de judecată, ci va proceda la realizarea comunicărilor către părți, condiție îndeplinită în cauză.

Referitor la disp. art. 215 alin. (2) Cod de Procedura civilă („Procesele declarate urgente, cele rămase în divergență și cele care au primit termen în continuare se vor dezbate înaintea celorlalte.”), tribunalul arată că acest articol ar fi incident cu ocazia stabilirii ordinii judecării proceselor pentru realizarea apelului în ședința de judecată, neavând relevanță în ce privește stabilirea primului termen de judecată sau acordarea termenelor procedurale în dosar.

Așa cum s-a arătat și prin plângerea formulată, conform dispozițiilor art. 717 alin. (1) Cod de Procedura civilă, dispozițiile art. 200 Cod de Procedura civilă nu se aplică în ceea ce privește contestația la executare. Cu respectarea acestor dispoziții, instanța sesizată nu a verificat și regularizat cererea de chemare în judecată având ca obiect contestație la executare, deoarece prin prima rezoluție întocmită în dosar la data de 12.03.2019 (fila 14) au fost luate măsuri pentru comunicarea cererii de chemare în judecată către cei 6 (șase) intimati.

Nefiind regularizată cererea de chemare în judecată, în mod corect prin rezoluția din 04.06.2019 (fila 85), judecătorul a dispus citarea contestatorului, cu mențiunea de a depune la dosarul cauzei, până la următorul termen de judecată, dovada achitării unei taxe judiciare de timbru în cuantum de 1.000 lei, precum și dovada achitării executorului judecătoresc, conform dispozițiilor art. 717 alin. 2 C.pr.civ., a cheltuielilor ocazionate de efectuarea de copii certificate de pe actele de executare aferente dosarului de executare, sub sancțiunea suspendării judecării cauzei, în condițiile art. 242 alin. 1 C.pr.civ. Așadar, în mod greșit se susține în plângere faptul că „De abia la data de 4.06.2019, odată cu rezoluția privind termenul de judecată, instanța a observat că reclamantul nu a depus taxa de timbru aferentă cererii, deși în condițiile art. 200 alin. 2 Cod de Procedura civilă instanța s-a făcut că nu observă aceste lipsuri ale cererii, și nu a solicitat împlinirea acestora în termenul prevăzut de lege de 10 zile, înainte de a proceda la transmiterea acțiunii pentru formularea întâmpinărilor, text de lege care prevede sancțiunea anulării cererii”, deoarece conform dispozițiilor art. 717 alin. (1) Cod de Procedura civilă, dispozițiile art. 200 Cod de Procedura civilă nu se aplică în ceea ce privește contestația la executare, iar judecătorul nu putea dispune anularea cererii pentru lipsa taxei de timbru.

Referitor la aplicabilitatea dispozițiilor art. 201 alin. (5) Cod de Procedura civilă, în sensul că instanța va putea diminua termenele de depunere a întâmpinării (25 de zile) și respectiv de depunere a răspunsului la întâmpinare (10 zile), tribunalul constată că textul legal prevede că termenele prevăzute de art. 201 alin. 1-4 (25 de zile, 10 zile, 60 de zile) pot fi reduse de judecător în funcție de circumstanțele cauzei. Așadar, această diminuare a termenelor este o facultate/opțiune acordată judecătorului, care trebuie să aprecieze în funcție de circumstanțele cauzei deduse judecării, și nu o obligație așa cum s-a menționat în cuprinsul plângerii formulate.

Mai mult, tribunalul arată că în toate cazurile, reducerea termenelor procedurale trebuie făcută și prin raportare la disp. art. 180 CPC – Stabilirea termenelor procedurale coroborate cu disp. art. 185 CPC – Sancțiunea nerespectării termenului - pentru a se preîntâmpina eventuale încălcări / posibile atingeri ale celorlalte principii care guvernează procesul civil (dreptul la apărare, principiul contradictorialității, principiul aflării adevărului), pe lângă principiul soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil.

Măsurile dispuse de judecătorul cauzei, în sensul acordării termenelor prevăzute de lege pentru formularea întâmpinărilor (25 de zile), precum și a răspunsurilor la întâmpinare (10 zile), nu echivalează cu nerespectarea dispozițiilor art. 717 alin. 3 CPC relative la faptul că judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.

Referitor la încălcarea prevederilor art. 201 alin. 3 Cod de Procedura civilă („În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de

judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.”), tribunalul arată că prin rezoluția din 07.05.2019 (fila 66) s-a stabilit termenul administrativ din data de 04.06.2019, iar la acest din urmă termen, judecătorul a fixat prin rezoluție primul termen de judecată la data de 02.10.2019. Așadar, judecătorul a luat măsura prevăzută de lege, respectiv cea a stabilirii primului termen de judecată.

Referitor la modalitatea de stabilire a primului termen și acordarea acestuia la data de 02.10.2019, tribunalul arată că termenul prevăzut de art.201 alin.3 Cod de Procedura civilă este un termen de recomandare, judecătorul fiind cel care apreciază, în raport de complexitatea dosarului, încărcătura ședințelor de judecată, programarea în ședințele de judecată și planificarea în cadrul altor activități în cadrul instanței sau înafara acesteia, dar în strânsă legătură cu formarea profesională continuă, când stabilește primul termen de judecată. Partea litigantă nemulțumită de stabilirea primului termen de judecată sau de acordarea unui termen de judecată prea lung are la dispoziție formularea unei cereri de preschimbare a termenului în condițiile art. 230 Cod de Procedura civilă.

Potrivit art.522 Cod de Procedura civilă: (1) Oricare dintre părți, precum și procurorul care participă la judecată pot face contestație prin care, invocând încălcarea dreptului la soluționarea procesului într-un termen optim și previzibil, să solicite luarea măsurilor legale pentru ca această situație să fie înlăturată. (2) Contestația menționată la alin. (1) se poate face în următoarele cazuri: pct. 4) când instanța și-a nesocotit obligația de a soluționa cauza într-un termen optim și previzibil prin neluarea măsurilor stabilite de lege sau prin neîndeplinirea din oficiu, atunci când legea o impune, a unui act de procedură necesar soluționării cauzei, deși timpul scurs de la ultimul său act de procedură ar fi fost suficient pentru luarea măsurii sau îndeplinirea actului.

Așadar, textul legal invocat - art. 522 alin.2 pct.4 prima teza Cod de Procedura civilă circumstanțiază care sunt situațiile de inacțiune din partea instanței care ar putea conduce la încălcarea obligației de soluționare a cauzei într-un termen optim și previzibil și în care instanța poate fi considerată culpabilă.

În cauza, contestatorul a invocat nerespectarea disp. art. 522 alin.2 pct. 4 prima teză, respectiv când instanța și-a nesocotit obligația de a soluționa cauza într-un termen optim și previzibil prin neluarea măsurilor stabilite de lege, dar în dosarul înregistrat sub nr., judecătorul a luat măsura stabilită de lege, respectiv fixarea prin rezoluție a primului termen de judecată. În situația în care partea apreciază că termenul stabilit este prea lung, are posibilitatea de a formula cerere de preschimbare a termenului conform art. 230 CPC (termenul de judecată nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice). Așa cum s-a reținut și de judecatorie, apărările invocate relativ la perioada înregistrării cauzei (28.02.2019) și data acordării primului termen de judecată (02.10.2019) țin de justificarea unei eventuale cereri de preschimbare a termenului de judecată fixat,

Instanța de control nu poate verifica aspectele de complexitate dosare, încărcătura ședințelor de judecată alocate Completului 1 civil care funcționează în cadrul Judecătoriei Sectorului 5 București în perioada iunie – octombrie 2019, ci doar verifică legalitatea și temeinicia Încheierii din data de 12.06.2019 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art. 522 alin.2 pct. 4 prima teză Cod Procedura civilă.

Totodată, tribunalul arată că principiile fundamentale ale procesului civil trebuie respectate atât de către părți, cât și de instanță așa cum se prevede în art. 20 Cod Procedura civilă, judecătorul fiind dator să ia toate măsurile permise de lege pentru a fi respectate deopotrivă dreptul la un proces echitabil și respectarea termenului rezonabil, iar dreptul la pregătirea apărării și acordarea unui interval de timp necesar este componenta principală a respectării dreptului la apărare al părților.

Relativ la reținerile Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. 5313 din 17 mai 2013 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect contestație privind tergiversarea procesului, invocate în cuprinsul plângerii, tribunalul arată, în acord cu aceasta, faptul că pentru cazurile prevăzute de art. 522 din Noul Cod de Procedura Civilă – Contestația privind tergiversarea procesului definitiv este pasivitatea instanței de judecată, care are mijloacele necesare la dispoziție pentru corijarea conduitelor necorespunzătoare și nu le folosește sau nesocotește ea însăși dispozițiile legale care-i impun o anumită conduită, dar așa cum s-a reținut, judecătorul nu a nesocotit dispozițiile art. 201 Cod

Procedura civilă.

Pentru toate argumentele expuse, cu respectarea dispozițiilor art. 525 și ale art. 522 alin.2 pct.4 Cod Procedura civilă, tribunalul va respinge plângerea declarată de recurentul-contestator împotriva Încheierii din data de, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr., ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Respinge plângerea declarată de recurentul-contestator, cu domiciliul în, împotriva Încheierii din data de , pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr., ca nefondată.

Definitivă.

WWW.JURI.RO